

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 769

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 august 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 324 din 30 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă	2-4	352. — Decizie privind aplicarea mobilității domnului Dragoș-Ionuț Bănescu din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de secretar general al Cancelariei Prim-Ministrului.....	12
Decizia nr. 361 din 27 iunie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991	5-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 362 din 27 iunie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 331 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	7-10	5.380. — Ordin al ministrului educației privind acreditarea domeniului de doctorat „Asistență socială” în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare organizate la Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad.....	13
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		5.381. — Ordin al ministrului educației privind menținerea acreditării domeniului de doctorat „Inginerie chimică” în cadrul Școlii Doctorale a Universității „Petrol-Gaze” din Ploiești, organizată la Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești	14
32. — Ordonanță privind unele măsuri bugetare	10	5.602. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie S.C. Quasar studio & Design — S.R.L. pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Wonderland” din municipiul Constanța, județul Constanța	15
33. — Ordonanță privind prorogarea unor termene în domeniul urbanismului și al construcțiilor	11		
34. — Ordonanță privind prorogarea termenului prevăzut la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 40/2006 pentru aprobarea și finanțarea programelor multianuale prioritare de mediu și gospodărire a apelor.....	11		
756. — Hotărâre privind eliberarea doamnei Artene Diana-Anca din funcția de subprefect al municipiului București	12		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 324

din 30 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Suceava în Dosarul nr. 3.160/1/2018/a4 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.879D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef arată că, în acest dosar, partea Unitatea de Cult Parohia Ortodoxă Calafindești a transmis un punct de vedere prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele Curții Constituționale nr. 2.880D/2019, nr. 3.465D/2019 și nr. 2.445D/2021, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Suceava în dosarele nr. 3.159/1/2018/a4 și nr. 664/1/2019/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, respectiv de Gelu Manea, Carmen Manea, Victoria Ene și Marilena Ciocsan în Dosarul nr. 264/21/2021 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă.

5. La apelul nominal răspunde, în Dosarul nr. 2.445D/2021, partea Societatea Bucur Obor — S.A. din București, prin avocat Coralia Gică, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent precizează că părțile din Dosarul nr. 2.445D/2021 au transmis note scrise prin care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, care nu mai au legătură cu soluționarea cauzei, întrucât, ulterior invocării acesteia, Înalta Curte de Casație și Justiție a luat act, prin încheiere, de achiesarea părților la decizia de respingere a cererii de revizuire, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă.

7. Cât privește dosarele Curții Constituționale nr. 2.880D/2019 și nr. 3.465D/2019, magistratul-asistent-șef precizează că au fost depuse puncte de vedere similare celui transmis în Dosarul nr. 2.879D/2019, prin care partea Unitatea de Cult Parohia „Adormirea Maicii Domnului” Măriței și, respectiv, partea Unitatea de Cult Parohia Ortodoxă Negostina solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

8. Luând act de cele învederate, Curtea pune în discuție, din oficiu, măsura conexării dosarelor anterior menționate, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în acestea.

9. Doamna avocat Coralia Gică, în calitate de reprezentant convențional al părții Societatea Bucur Obor — S.A. din București din Dosarul nr. 2.445D/2021, arată că în această cauză părțile nu mai au interes în susținerea excepției, acestea achiesând la decizia de respingere a cererii de revizuire, și, în aceste condiții, lasă la latitudinea Curții măsura conexării dosarelor mai sus menționate.

10. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor anterior menționate, întrucât în aceste cauze este criticat același text legal față de aceleași argumente.

11. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.880D/2019, nr. 3.465D/2019 și nr. 2.445D/2021 la Dosarul nr. 2.879D/2019, care a fost primul înregistrat.

12. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului părții Societatea Bucur Obor — S.A. din București din Dosarul nr. 2.445D/2021, care, în esență, solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât în cauză nu mai subsistă condiția interesului invocării acesteia.

13. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Consideră că sunt inadmisibile criticile de neconstituționalitate ce învederează cele două modalități de interpretare a textului legal atacat, vizate de autorii excepției, întrucât acestea reprezintă aspecte ce nu intră în competența Curții Constituționale, ci a instanțelor de judecată. Cât privește criticile de neconstituționalitate referitoare la neclaritatea aceluiași text de lege, apreciază că sunt neîntemeiate și indică, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 823 din 9 decembrie 2021 și nr. 545 din 10 noiembrie 2022, care își mențin valabilitatea și în această cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

14. Prin încheierile din 17 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 3.160/1/2018/a4 și nr. 3.159/1/2018/a4, și prin Încheierea din 27 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 664/1/2019/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă**, acestea formând obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.879D/2019, nr. 2.880D/2019 și, respectiv, nr. 3.465D/2019. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Suceava în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de revizuire, întemeiate în drept pe textul de lege criticat.

15. Prin Încheierea din 4 iunie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 264/21/2021, **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă**, aceasta formând obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.445D/2021. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gelu Manea, Carmen Manea, Victoria Ene și Marilena Ciocșan într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

16. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece sunt neclare și imprevizibile, permițând interpretări confuze și contradictorii. Astfel, într-o primă versiune, textul este neconstituțional în măsura în care se interpretează că revizuirea pentru contrarietate de hotărâri este admisibilă doar dacă există contrarietate între dispozițiile a două hotărâri judecătorești, nu și între considerentele acestora. O altă versiune de interpretare neconformă exigențelor constituționale este cea potrivit căreia revizuirea este admisibilă numai în ipoteza în care revizuitul nu a invocat autoritatea/puterea lucrului judecat în cadrul celui de-al doilea litigiu pe cale de excepție procesuală sau de apărare sau, dacă a invocat-o, instanța investită să se pronunțe asupra acestor chestiuni a omis să o analizeze. În susținerea excepției este invocată și jurisprudența Curții Constituționale referitoare la recunoașterea și necesitatea respectării principiului securității raporturilor juridice, respectiv Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012 sau Decizia nr. 651 din 25 octombrie 2018.

17. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă** apreciază, în dosarele nr. 2.879D/2019, nr. 2.880D/2019 și nr. 3.465D/2019, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât revizuirea este o cale extraordinară de atac promovată pentru a îndrepta erorile de fapt, în scopul restabilirii adevărului în cauză. Dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură, iar, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac sunt stabilite numai prin lege. Legiuitorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac și modul în care pot fi probate. Instanța supremă mai arată că nu sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) și nici cele ale art. 53, deoarece în cauză judecata se desfășoară în fața unei instanțe independente și imparțiale, cu respectarea drepturilor procesuale ale părților. De asemenea, instanța apreciază că textul legal criticat este formulat cu o precizie suficientă pentru a permite destinatarilor acestuia să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele ce pot rezulta din aplicarea acestuia. Dispoziția legală criticată nu creează confuzie și nu generează grave erori judiciare, de natură să conducă la situații juridice contradictorii.

18. **Curtea de Apel București — Secția a V-a civilă** consideră, în Dosarul nr. 2.445D/2021, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere în Dosarul nr. 2.445D/2021, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, în acord cu jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, documentele depuse de părți, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. În ceea ce privește solicitarea formulată de părțile din Dosarul nr. 2.445D/2021, de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât invocarea acesteia nu mai prezintă interes în condițiile în care, ulterior sesizării Curții Constituționale, părțile au achiesat, în fața instanței de judecată, la decizia de respingere a cererii de revizuire, Curtea precizează, cu titlu prealabil, că această solicitare, având caracterul unei cereri de renunțare la judecată, nu poate fi primită. Condiția existenței interesului procesual al ridicării excepției de neconstituționalitate se verifică prin raportare la momentul invocării acesteia, și nu ulterior, acesta fiind și momentul fixării, prin încheierea de sesizare a Curții Constituționale de către instanța de judecată, a cadrului procesual specific soluționării unei excepții de neconstituționalitate, cu respectarea condițiilor expres prevăzute de art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Existența legăturii cu cauza *pendinte* a textului legal criticat pe calea excepției de neconstituționalitate, prin prisma interesului procesual al autorului acesteia, se verifică, mai întâi, de instanța de judecată, care, constatând neîndeplinirea acestei condiții de admisibilitate în raport cu exigențele impuse de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, va respinge excepția ca inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (5) din aceeași lege. La fel cum instituțiile procesuale civile ale suspendării, întreruperii sau stingerii procesului nu sunt aplicabile în procedura constituțională a soluționării unei excepții de neconstituționalitate, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992, nici renunțarea la judecată nu poate fi primită de Curtea Constituțională, aceasta fiind investită, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu soluționarea unei excepții de ordine publică și dezinvestindu-se prin decizia pronunțată în respectiva cauză.

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

24. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(1) *Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: [...] 8. există hotărâri definitive potrivit, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;*”.

25. Prevederile constituționale menționate în motivarea excepției sunt cele ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, securitatea raporturilor juridice și calitatea legii, ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, ale art. 20 — *Tratatelor internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 126 alin. (2), potrivit cărora realizarea justiției se face prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, precum și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a mai analizat constituționalitatea dispozițiilor art. 509

alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă din perspectiva unor critici similare, exemplificative în acest sens fiind Decizia nr. 413 din 22 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 8 martie 2023, și Decizia nr. 417 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 29 octombrie 2021, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

27. Referitor la imposibilitatea de a utiliza calea de atac a revizurii în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, atunci când nerespectarea autorității de lucru judecat este determinată de contrarietatea considerentelor pe care se bazează hotărârile definitive potrivit, Curtea a statuat, prin deciziile mai sus menționate, că art. 461 alin. (1) din Codul de procedură civilă clarifică obiectul asupra căruia poartă orice cale de atac, stabilind că partea din hotărâre împotriva căreia se îndreaptă aceasta este soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii. Așadar, revizuirea, la fel ca orice altă cale de atac, indiferent de caracterul acesteia — ordinară sau extraordinară, de reformare sau de retractare, devolutivă sau nedevolutivă —, se îndreaptă împotriva soluției cuprinse în dispozitivul hotărârii. Chiar dacă, în concepția actuală a Codului de procedură civilă, se bucură de autoritate de lucru judecat atât dispozitivul hotărârii, cât și considerentele pe care acesta se sprijină, după cum prevede art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă, revizuirea întemeiată pe motivul nesocotirii autorității de lucru judecat nu poate viza decât soluția pronunțată, de vreme ce efectul admiterii cererii de revizuire este, conform art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, anularea ultimei hotărâri, în întregul ei, fără analiza eventualei contrarietăți existente între considerentele decisive ale hotărârilor în discuție.

28. Curtea a mai reținut că art. 461 alin. (2) din același cod reglementează și problema considerentelor, în sensul că, potrivit acestuia, calea de atac poate să vizeze anumite considerente ale hotărârii, și anume cele prin care s-au dat dezlegări unor probleme de drept ce nu au legătură cu judecata acelui proces sau care sunt greșite ori cuprind constatări de fapt ce prejudiciază partea. Într-o asemenea situație, instanța, admitând calea de atac, va înlătura acele considerente și le va înlocui cu propriile considerente, menținând soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii atacate. Această ipoteză este valabilă însă numai în

ceea ce privește căile de atac de reformare, întrucât necesită un control judiciar efectiv al hotărârii, iar nu și în ceea ce privește căile de atac de retractare, așa cum este revizuirea, ceea ce justifică, de altfel, soluția pronunțată de instanță în cazul încuviințării cererii de revizuire pentru cazul hotărârilor potrivnice, constând în anularea celei din urmă hotărâri și, după caz, trimiterea cauzei spre rejudecare.

29. În ceea ce privește considerentele prin care a fost soluționată pe cale incidentală o chestiune litigioasă (așa-numitele considerente decizorii), Curtea a observat că acestea nu pot constitui motiv de revizuire a celei de-a doua hotărâri, ca urmare a faptului că ar contraveni considerentelor decizorii cuprinse într-o altă hotărâre anterioară. Aceasta deoarece o astfel de ipoteză este exclusă de existența unei alte căi procedurale puse la îndemâna părții interesate încă din timpul soluționării celui de-al doilea proces, și anume posibilitatea acesteia de a invoca excepția autorității de lucru judecat cu referire la soluția dată cu privire la aceeași chestiune litigioasă rezolvată pe cale incidentală într-o cauză precedentă. Prin urmare, în condiții de diligență procesuală, se poate preveni apariția unor considerente decizorii contradictorii, astfel încât să nu se mai pună problema unei eventuale revizurii întemeiate pe un asemenea motiv. Se valorifică astfel efectul pozitiv al lucrului judecat, consacrat de art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă.

30. Sub aspectul susținerii referitoare la admisibilitatea revizurii hotărârii în situația în care în cauză a fost deja ridicată excepția autorității de lucru judecat, iar instanța s-a pronunțat asupra acesteia, dar a respins-o, Curtea a apreciat că aceasta nu se poate constitui într-o critică de neconstituționalitate, ci reprezintă o problemă de aplicare a legii la cauză.

31. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, soluția pronunțată prin deciziile menționate și considerentele pe care aceasta se sprijină își mențin valabilitatea și în cauza de față.

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Suceava în dosarele nr. 3.160/1/2018/a4, nr. 3.159/1/2018/a4 și nr. 664/1/2019/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, precum și de Gelu Manea, Carmen Manea, Victoria Ene și Marilena Ciocsan în Dosarul nr. 264/21/2021 al Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și constată că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și Curții de Apel București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 361

din 27 iunie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) și (6)
din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, în interpretarea dată prin Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept”, excepție ridicată de Mariana Stănescu în Dosarul nr. 1.965/212/2019/a1 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.580D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.581D/2019, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Maria Porst, Traian Silviu Porst și Alina Elena Babu în Dosarul nr. 2.804/212/2019/a1 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

4. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea pune în discuție, din oficiu, măsura conexării acestora. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.581D/2019 la Dosarul nr. 2.580D/2019, care a fost primul înregistrat.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens susține, pe de o parte, că autorii excepției nu demonstrează legătura între situațiile normative diferite ce vizează situația chiriașilor și cea a proprietarilor și, pe de altă parte, că, prin excepția formulată, autorii acesteia urmăresc obținerea unor dezlegări în drept sau a unor interpretări ale legii, ceea ce nu intră în competența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

6. Prin încheierile nr. 13.625 și nr. 13.626 din 19 septembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 1.965/212/2019/a1 și nr. 2.804/212/2019/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor „art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, în interpretarea dată prin Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea**

unor chestiuni de drept”. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mariana Stănescu și, respectiv, de Maria Porst, Traian Silviu Porst și Alina Elena Babu în cauze civile având ca obiect obligația de a face, respectiv obligarea părților — autorități publice — la efectuarea operațiunilor necesare pentru atribuirea în proprietate a unei suprafețe de teren aferente unor construcții deținute în proprietate de autorii excepției.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate, având conținut similar, se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în interpretarea dată prin pct. 36—38 din Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. În primul rând, se arată că, deși obiectul cu care instanța supremă a fost investită viza o altă chestiune de drept, raportată la textele din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, și nu la textele din Legea nr. 18/1991, aceasta s-a pronunțat inclusiv cu privire la interpretarea art. 36 alin. (2) și (3) din Legea nr. 18/1991, depășindu-și astfel competența.

8. În considerentele de la pct. 35—39 din decizia mai sus menționată se arată că alin. (2) al art. 36 din Legea nr. 18/1991 se referă la situația proprietarilor construcțiilor *dobândite înainte de 1989*, cu privire la care acest text prevede constituirea prin lege a dreptului de proprietate asupra *terenului aferent construcției în favoarea proprietarului construcției*, atribuirea în proprietate a terenului urmând să se facă prin ordin al prefectului, conform alin. (6) al art. 36. Aceste considerente au fost invocate drept temei al respingerii solicitărilor formulate de autorii excepției pentru atribuirea dreptului de proprietate asupra terenului aferent construcției pe care aceasta deja o deține în proprietate.

9. În aceste condiții, autorii excepției au criticat prevederile art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, în interpretarea dată prin Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, considerând că o atare interpretare — nelegală — este eronată, discriminatorie și afectează dreptul de proprietate. Apreciază că art. 36 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 se adresează proprietarilor construcțiilor dobândite după anul 1989, și nu anterior, în timp ce alin. (3) al art. 36 reglementează expres situația proprietarilor construcțiilor dobândite înainte de 1989. Prin această interpretare se creează o stare de inechitate socială între persoanele care au dobândit locuințele din fondul locativ al statului, respectiv între chiriașii dobânditori ai dreptului de proprietate în temeiul Legii nr. 112/1995, pe de o parte, și, pe de altă parte, chiriașii dobânditori ai dreptului de proprietate în temeiul Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, între cele două categorii de persoane neexistând nicio diferență care să justifice un tratament juridic diferit sub aspectul dobândirii prin lege a terenului aferent construcției aflate în proprietate. În acest sens, indică decizii de speță ale instanței supreme, dar și decizii ale Curții Constituționale, din care reiese că odată cu înstrăinarea

unei construcții în temeiul Legii nr. 112/1995 se consideră înstrăinat și terenul aferent respectivei construcții (Decizia nr. 4.634 din 20 iunie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă și Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 14 ianuarie 2009).

10. În concluzie, autorii excepției consideră că, în mod eronat, prin considerentele Deciziei nr. 3 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a afirmat că situația chiriașilor care au cumpărat locuințele în baza Legii nr. 112/1995 nu ar fi aceeași cu cea avută în vedere de Legea fondului funciar, care dispune convertirea în favoarea titularului dreptului de folosință (chiriaș) asupra terenului aferent construcțiilor, în drept de proprietate. În plus, în baza acestei interpretări se creează o discrepanță și între prețul apartamentului dobândit în condițiile Legii nr. 112/1995 ca o măsură de protecție a persoanelor care au locuit în imobilele ce fac obiectul acestei legi și prețul terenului aferent construcției, pe care aceleași persoane se văd obligate să îl cumpere ulterior, la un preț prohibitiv și fără a avea un temei legal.

11. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că nu se poate reține comparația dintre situația reglementată de Legea nr. 112/1995 și cea prevăzută de Legea nr. 85/1992 cu referire la chiriașii dobânditori ai dreptului de proprietate, fiind vorba despre ipoteze normative diferite, și arată că mai utilă în cauză ar fi fost invocarea neconstituționalității dispozițiilor art. 3, ale art. 9 și ale art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, întrucât dispozițiile art. 36 alin. (2) din Legea nr. 18/1991 nu sunt, prin ele însele, neconstituționale prin prisma art. 16 alin. (1) din Constituție.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierilor de sesizare, prevederile „art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, în interpretarea dată prin Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept”.

16. Curtea reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, având următoarea redactare: „(2) *Terenurile proprietate de stat, situate în intravilanul localităților, atribuite, potrivit legii, în folosință veșnică sau în folosință pe durata existenței construcției, în vederea construirii de locuințe proprietate personală sau cu ocazia cumpărării de la stat a unor asemenea locuințe, trec, la cererea proprietarilor actuali ai locuințelor, în proprietatea acestora, integral sau, după caz, proporțional cu cota deținută din construcție. (...) (6) Atribuirea în proprietate a*

terenurilor prevăzute de alin. (2)—(5) se va face, prin ordinul prefectului, la propunerea primărilor, făcută pe baza verificării situației juridice a terenurilor.”

17. Prevederile constituționale indicate în motivarea excepției sunt cele ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și ale art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că motivarea acesteia se raportează exclusiv la unele considerente care au întemeiat soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 3, ale art. 9 și ale art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, coroborate cu art. 37 din Normele metodologice privind aplicarea Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 20/1996, republicate, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 24 februarie 2017, prin care instanța supremă a stabilit următoarele: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 3, art. 9, art. 26 alin. (3) din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, coroborate cu art. 37 din Normele metodologice privind aplicarea Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 20/1996, republicate, stabilește că proprietarul construcției are dreptul să dobândească proprietatea și asupra terenului aferent acesteia și să solicite, în caz de refuz, pe calea acțiunii în justiție, obligarea la perfectarea contractului de vânzare-cumpărare.”

19. În acest context, Curtea observă, în primul rând, că obiectul actului jurisdicțional al instanței supreme, invocat în motivarea excepției, nu vizează dispozițiile art. 36 alin. (2) și (6) din Legea nr. 18/1991, criticate pe calea excepției de neconstituționalitate, astfel că este improprie precizarea autorilor excepției referitoare la obiectul excepției de neconstituționalitate, ca fiind reprezentat de dispozițiile „art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, în interpretarea dată prin Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept”, aceasta necorespunzând realității. Faptul că în cuprinsul considerentelor ce întemeiază soluția pronunțată în temeiul art. 519—521 din Codul de procedură civilă de instanța supremă prin Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017 se face referire, printre altele, la dispozițiile art. 36 alin. (2) și (3) din Legea nr. 18/1991, în cadrul unui raționament logico-juridic ce vizează modalitatea de interpretare și aplicare a art. 3, a art. 9 și a art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995, nu poate fi convertit într-un element determinant, care să modifice obiectul, scopul și efectul juridic al deciziei pronunțate de instanța supremă și pe baza căruia să poată fi pretinsă nelegalitatea și chiar neconstituționalitatea actului jurisdicțional menționat. Așadar, efectul obligatoriu al Deciziei nr. 3 din 30 ianuarie 2017 poartă asupra modalității în care instanțele de judecată aplică și interpretează dispozițiile art. 3, ale art. 9 și ale art. 26 alin. 3 din Legea nr. 112/1995, și nu pe cele ale art. 36 alin. (2) și (6) din Legea nr. 18/1991, criticate în cauză.

20. Așa fiind, Curtea Constituțională nu poate reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate decât dispozițiile art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, nu și Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, aceasta din urmă având un obiect distinct și fără o legătură directă sau indisolubilă cu textele de lege criticate în cauză.

21. Examinând în continuare motivele formulate de autorii excepției pentru a susține pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, Curtea constată că acestea nu se bazează pe examinarea conținutului normativ intrinsec al textelor legale criticate, în sensul că acestea, prin soluțiile legislative reglementate, s-ar afla într-un raport de contrarietate cu principiile înscrise în art. 16 și 44 din Constituție, ci vizează exclusiv modalitatea în care aceiași autori ai excepției pretind că textele criticate au primit o interpretare nelegală și neconstituțională prin Decizia nr. 3 din 30 ianuarie 2017 a instanței supreme. Or, în jurisprudența sa, Curtea a stabilit că orice excepție de neconstituționalitate are o anumită structură inerentă și intrinsecă, formată din trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea, de către autorul excepției, a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Dacă al treilea element lipsește din cuprinsul motivării, iar acesta nu se poate deduce în mod rezonabil, prin legătura logică dintre textul legal criticat și norma constituțională de referință indicată,

Curtea nu are competența de a se substitui autorului în motivarea excepției și o va respinge ca inadmisibilă, în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012). În acest sens, Curtea reține că între conținutul normativ al textelor de lege criticate și cel al prevederilor constituționale invocate nu se poate stabili în mod rezonabil o minimă legătură, astfel încât să poată fi analizată o veritabilă critică de neconstituționalitate.

22. În plus, din natura criticilor prezentate, rezultă în mod evident faptul că autorii excepției contestă veridicitatea și legalitatea anumitor considerente cuprinse într-o decizie pronunțată de instanța supremă în procedura hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, ceea ce imprimă prezentei excepții de neconstituționalitate caracterul unei veritabile căi de atac formulate împotriva respectivei decizii. Or, o atare modalitate de contestare nu este prevăzută de legislație și nici nu poate reprezenta obiect al controlului de constituționalitate în cauza de față, excepția de neconstituționalitate fiind, prin urmare, inadmisibilă.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 36 alin. (2) și (6) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Mariana Stănescu și, respectiv, de Maria Porst, Traian Silviu Porst și Alina Elena Babu în dosarele nr. 1.965/212/2019/a1 și, respectiv, nr. 2.804/212/2019/a1 ale Judecătorei Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 362

din 27 iunie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Elena Fira

Mancaș în Dosarul nr. 332/57/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.795D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef învederează că autoarea excepției a transmis la dosarul cauzei concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia, precum și judecata în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține că examinarea îndeplinirii condițiilor de vechime în magistratură în procedura administrativă derulată în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii pentru numirea în funcția de judecător sau

procuror, fără concurs, are în vedere condițiile prevăzute de lege în vigoare la momentul aplicării cererii de revenire în magistratură printr-o nouă numire, și nu pe cele în vigoare la momentul ieșirii din funcția anterior deținută. Aceste condiții se aplică în egală măsură tuturor celor care formulează asemenea solicitări, astfel că nu poate fi reținută crearea unui regim preferențial sau, dimpotrivă, discriminatoriu față de situațiile de fapt diferite în care se pot afla diverși candidați, vechimea anterioară în magistratură solicitată de lege fiind aceeași.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 15 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 332/57/2019, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 331 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Elena Fira Mancaș într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ emis de Consiliul Superior al Magistraturii.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prin aplicarea art. 331 din Legea nr. 303/2004 acelor persoane care au demisionat sub imperiul Legii nr. 92/1992 privind organizarea judecătorească se încalcă principiul neretroactivității legii civile și al egalității în fața legii, întrucât legea anterioară prevedea o vechime minimă de 5 ani ca judecător sau procuror pentru revenirea în magistratură fără concurs sau examen, în timp ce Legea nr. 303/2004 impune o condiție de vechime de 10 ani. La momentul demisiei, guvernate de Legea nr. 92/1992, persoana îndeplinea cerințele legii atunci în vigoare pentru revenirea în funcție fără concurs sau examen și nu putea să prevadă modificarea în viitor a acestei cerințe de vechime. Prin urmare, se creează o discriminare între acele persoane care au demisionat sub imperiul aceleiași legi anterioare, însă, în mod cu totul întâmplător, în privința unora condiția de vechime de 10 ani, solicitată de noua lege în același scop, al numirii în funcțiile vacante de judecător sau procuror fără concurs sau examen, este îndeplinită, iar în privința altora nu, așa cum este cazul autoarei excepției, care a demisionat din funcția de judecător după 8 ani de activitate. Dacă în anul 2001 demisia sa era văzută de legiuitor ca fiind reversibilă, aceasta s-a transformat în mod retroactiv și imprevizibil într-o sancțiune neprevăzută și perpetuă, încălcând dreptul la muncă și la alegerea liberă a profesiei.

7. În concluzie, cerința vechimii de 10 ani, prevăzută de art. 331 din Legea nr. 303/2004, este neconstituțională în cazul aplicării acesteia în situațiile în care calitatea de „fost magistrat” a fost dobândită anterior intrării în vigoare a Legii nr. 303/2004, respectiv sub imperiul Legii nr. 92/1992.

8. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Consideră că examenul îndeplinirii condițiilor de vechime în procedura administrativă derulată în fața Consiliului Superior al Magistraturii, la care face referire art. 331 din Legea nr. 303/2004, trebuie efectuat prin prisma legii în vigoare la momentul la care fostul judecător sau procuror a aplicat pentru o nouă numire în funcție, ceea ce nu echivalează cu retroactivarea textului legal criticat sau cu generarea unui tratament juridic discriminatoriu față de persoane care și-au valorificat vocația de a fi numite în funcția de judecător/procuror fără concurs sau examen.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 331 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, introdus prin art. I pct. 48 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018. Textul de lege criticat are următorul conținut normativ: „*Persoanele care au ocupat minimum 10 ani funcția de judecător sau procuror și magistrat-asistent, care nu au fost sancționate disciplinar, au avut numai calificativul «foarte bine» la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior.*”

13. Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 331 din Legea nr. 303/2004 a fost abrogat în mod expres prin art. I pct. 1 din Legea nr. 313/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1232 din 28 decembrie 2021. Legea nr. 303/2004 a fost abrogată integral prin art. 294 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 16 noiembrie 2022, act normativ care a înlocuit vechea reglementare în materia statutului judecătorilor și procurorilor, fără a prelua fostul art. 331 din legea anterioară, criticat în prezenta cauză. Chiar dacă textul criticat nu mai este în prezent în vigoare, în considerarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în baza căreia Curtea Constituțională analizează dispoziții din legi sau ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, obiectul prezentei excepții îl reprezintă prevederile de lege indicate de autoarea acesteia.

14. Prevederile constituționale indicate în motivarea excepției sunt cele ale art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii civile, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în drepturi, ale art. 41 alin. (1) referitoare la dreptul la muncă și la alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă, ale art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți* și ale art. 78 — *Intrarea în vigoare a legii*. Prin prisma dispozițiilor constituționale ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, sunt invocate, de asemenea, și prevederile art. 6 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, referitoare la dreptul la muncă, ale art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitoare la principiul egalității în fața legii și al nediscriminării, ale art. 14 — *Interzicerea discriminării* și ale art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la Convenție, privind interzicerea generală a discriminării.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 au fost introduse prin Legea nr. 242/2018 și au fost abrogate prin Legea nr. 313/2021, aceste două acte normative delimitând perioada de acțiune în timp a textului legal criticat în prezenta cauză.

16. Aplicabilitatea legii în timp este marcată, ca regulă, de momentul intrării ei în vigoare (stabilit în conformitate cu art. 78 din Constituție) și, respectiv, de cel al ieșirii din vigoare (prin abrogare expresă sau implicită), acesta fiind timpul său propriu de acțiune, retroactivitatea și ultraactivitatea legii civile fiind interzise prin chiar norma constituțională cuprinsă la art. 15 alin. (2), potrivit căreia „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile*”.

17. Cu privire la principiul neretroactivității legii, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (Decizia nr. 291 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 18 august 2004).

18. Față de aceste considerente de principiu, Curtea reține că, în prezenta cauză, autoarea excepției este nemulțumită de modificarea în timp, printr-o nouă lege, a condițiilor de vechime în magistratură care permiteau, la un moment anterior, reîncadrarea fără concurs în funcția vacantă de judecător sau procuror. În acest sens, Curtea reține că dispozițiile art. 67 alin. (1) din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească stabileau o vechime de minimum 5 ani în funcția de judecător sau procuror pentru reîncadrarea fără concurs pe funcții vacante similare, aceeași condiție fiind menținută la art. 31 alin. (5) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în redactarea sa inițială. În forma republicată a Legii nr. 303/2004 (în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005), vechimea în magistratură necesară în același scop a fost modificată, prin art. 33 alin. (5), la 10 ani, pentru ca prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2007 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 8 octombrie 2007, acest beneficiu să fie eliminat din cuprinsul Legii nr. 303/2004, fiind reintrodus ulterior prin Legea nr. 97/2008 privind aprobarea acestei ordonanțe de urgență, la art. 33 alin. (10¹) din Legea nr. 303/2004, text ulterior abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2008 pentru modificarea art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Beneficiul reîncadrării în funcțiile de judecător sau procuror, fără concurs, cu anumite condiții, printre care și cea a unei vechimi în aceste funcții de 10 ani, a fost ulterior reintrodus prin art. I pct. 48 din Legea nr. 242/2018, acesta fiind eliminat prin art. I pct. 1 din Legea nr. 313/2021, noua lege în materia statutului judecătorilor și procurorilor (Legea nr. 303/2022) nemaiprevăzând această posibilitate de acces în magistratură.

19. Autoarea excepției consideră că, demisionând din funcția de judecător sub imperiul Legii nr. 92/1992, care prevedea posibilitatea revenirii fără concurs pe aceeași funcție cu condiția unei vechimi de minimum 5 ani în funcția de judecător sau procuror, ar trebui ca, pentru reîncadrare, să fie respectate aceleași condiții în vigoare la momentul demisiei, și nu unele ulterioare acestui moment, apreciind că aplicarea în cazul său a dispozițiilor art. 33¹ din Legea nr. 303/2004 este retroactivă și discriminatorie.

20. Dincolo de faptul că în cauză se ridică probleme concrete de interpretare și aplicare la o speță anume a prevederilor

art. 33¹ din Legea nr. 303/2004, care nu pot constitui obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, este de subliniat că, în lumina considerentelor de principiu arătate de Curte în jurisprudența sa, asemenea critici sunt neîntemeiate.

21. Instituirea prin legea nouă a unor condiții noi pentru exercitarea unui beneficiu legal — așa cum era posibilitatea reîncadrării fără concurs, în funcția de judecător sau procuror, dacă erau îndeplinite anumite condiții, printre care și cea a vechimii de 5 sau, după caz, 10 ani în funcția de judecător sau procuror și magistrat-asistent — și aplicarea acestora la situații juridice născute anterior, dar care nu și-au produs sau epuizat efectele juridice sub aspectul analizat, nu poate fi interpretată ca o retroactivare a legii noi față de cea veche doar pentru că aceasta din urmă conținea condiții mai favorabile, ci are semnificația acțiunii legii noi în câmpul și timpul propriu de aplicare. În virtutea principiului *tempus regit actum*, un drept sau beneficiu se exercită în conformitate cu condițiile reglementate de legea în vigoare la momentul exercitării sau solicitării aceluia drept/beneficiu, și nu în raport cu reglementări legale anterioare, întrucât, dacă s-ar proceda astfel, legea veche ar ultraactiva, ceea ce ar încălca art. 15 alin. (2) din Constituție.

22. În plus, în cauza de față nu este în discuție un drept fundamental, ci un beneficiu legal, instituit la un moment dat de legiuitor în considerarea unor circumstanțe specifice, astfel că atât asupra existenței lui în sine, cât și asupra modalităților și condițiilor de exercitare este suveran același legiuitor, care este limitat doar de respectarea normelor și principiilor fundamentale.

23. În motivarea excepției se invocă și încălcarea principiului egalității în drepturi, garantat de art. 16 din Constituție. Or, Curtea constată că textul de lege criticat nu instituie în sine vreo discriminare, aceeași condiție de vechime de 10 ani în funcția de judecător sau procuror și magistrat-asistent aplicându-se în egală măsură tuturor destinatarilor normei, deci tuturor celor care solicită/au solicitat reîncadrarea în temeiul acestei norme juridice, în funcția de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior. Faptul că, deși au demisionat sub imperiul aceleiași legi anterioare, unele persoane se încadrează, la data solicitării exercitării beneficiului legal, în noile condiții de vechime, iar altele nu se încadrează nu poate fi convertit într-o inechitate/discriminare generată de lege, prin conținutul său normativ, ci reprezintă rezultatul unor situații de fapt diferite în mod obiectiv în care se află cele două categorii de persoane. Prin urmare, aceste critici sunt neîntemeiate.

24. În ceea ce privește celelalte critici de neconstituționalitate care vizează, în esență, încălcarea dreptului la muncă și la alegerea profesiei, Curtea Constituțională constată că și acestea sunt neîntemeiate, de vreme ce posibilitatea reîncadrării în funcția de judecător sau procuror, fără concurs sau examen, în anumite condiții, nu reprezintă un drept fundamental, ci un beneficiu, acordat de legiuitor în anumite condiții și perioade acelor persoane care, din motive neimputabile lor, nu mai ocupă funcții similare. Această posibilitate nu se poate confunda cu modalitatea principală de acces într-o funcție, ca expresie a exercitării dreptului la muncă și a profesiei liber alese, ea variind în funcție de necesarul de resurse umane specific domeniului justiției la un moment dat. Aceste persoane au părăsit însă sistemul justiției (în cazul de față, prin demisie), iar dacă acest beneficiu este eliminat din legislație, le rămâne deschisă calea încadrării prin concurs pentru funcțiile vizate, fără a fi împiedicați în vreun fel să își exercite profesia sau dreptul la muncă.

25. În considerarea celor mai sus arătate, nu se poate reține nici încălcarea art. 53 din Constituție, atât timp cât Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate nu restrâng exercițiul vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Fira Mancaș în Dosarul nr. 332/57/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 331 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 iunie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,

Claudia-Margareta Krupenschi

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ privind unele măsuri bugetare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. I.3 din Legea nr. 193/2023 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Prin derogare de la prevederile art. 18 alin. (3) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2023, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe,

se autorizează Ministerul Finanțelor să aprobe modificarea prevederilor trimestriale ale ordonatorilor principali de credite ai bugetului de stat, la titlul „Cheltuieli de personal”, fără îndeplinirea condiționalității prevăzute la alin. (4) și (5) ale aceluiași articol.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,

secretar de stat

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul educației,

Ligia Deca

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
privind prorogarea unor termene în domeniul urbanismului
și al construcțiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. X din Legea nr. 193/2023 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — (1) Termenul prevăzut la art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2012 pentru modificarea alin. (1³) al art. 46 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012, aprobată prin Legea nr. 131/2013, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 303/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 3 decembrie 2015, se prorogă până la data de 31 decembrie 2026.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2018 pentru modificarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 25 iunie 2018, se abrogă.

Art. II. — Termenul prevăzut la art. II din Legea nr. 163/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 25 iulie 2016, cu modificările ulterioare, referitor la intrarea în vigoare a măsurilor prevăzute la art. 9 lit. m), n) și o) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2024.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și
administrației,
Adrian-Ioan Veștea

București, 24 august 2023.
Nr. 33.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
privind prorogarea termenului prevăzut la art. 6
din Ordonanța Guvernului nr. 40/2006 pentru aprobarea
și finanțarea programelor multianuale prioritare
de mediu și gospodărire a apelor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. X din Legea nr. 193/2023 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 40/2006 pentru aprobarea și finanțarea programelor multianuale prioritare de mediu și gospodărire a apelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 707 din 17 august 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 61/2007, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la data de 31 decembrie 2025.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice
și administrației,
Adrian-Ioan Veștea
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 24 august 2023.
Nr. 34.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind eliberarea doamnei Artene Diana-Anca din funcția
de subprefect al municipiului București

Având în vedere Cererea nr. 14.505 din 18 august 2023, înregistrată la Ministerul Afacerilor Interne cu nr. 17.868 din 18 august 2023, prevederile art. 250 alin. (1) și ale art. 251 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Artene Diana-Anca se eliberează din funcția de subprefect al municipiului București.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru, ministrul
afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat

București, 24 august 2023.
Nr. 756.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind aplicarea mobilității domnului Dragoș-Ionuț Bănescu
din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul
Secretariatului General al Guvernului în funcția publică
de secretar general al Cancelariei Prim-Ministrului

Având în vedere Adresa Cancelariei Prim-Ministrului nr. 1.389 din 23 august 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.477 din 23 august 2023 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/30.544/M.A. din 23 august 2023, precum și acordul domnului Dragoș-Ionuț Bănescu,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. c), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. h), art. 503 alin. (1), (2) și (6), art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnului Dragoș-Ionuț Bănescu i se aplică mobilitatea din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică de secretar general al Cancelariei Prim-Ministrului.

(2) Domnul Dragoș-Ionuț Bănescu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 24 august 2023.
Nr. 352.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind acreditarea domeniului de doctorat „Asistență socială” în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare organizate la Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad

În conformitate cu prevederile:

— art. 138 alin. (1) și (2) și ale art. 158 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.958/2021 privind menținerea acreditării Universității „Aurel Vlaicu” din Arad în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat,

luând în considerare Adresa Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 4.774 din 13.07.2023, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 502/GP din 20.07.2023, prin care se înaintează Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 181/H din 13.07.2023 cu privire la acreditarea domeniului de doctorat „Asistență socială” în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare organizate la Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă acreditarea domeniului de studii universitare de doctorat „Asistență socială”, care se organizează în cadrul Școlii Doctorale Interdisciplinare din Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind menținerea acreditării domeniului de doctorat
„Inginerie chimică” în cadrul Școlii Doctorale
a Universității „Petrol-Gaze” din Ploiești,
organizată la Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești**

În conformitate cu prevederile:

— art. 138 alin. (1) și (2) și ale art. 158 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.839/2021 privind menținerea acreditării Universității „Petrol-Gaze” din Ploiești în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat,

luând în considerare Adresa Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 4.774 din 13.07.2023, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 502/GP din 20.07.2023, prin care se înaintează Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 184/H din 13.07.2023 cu privire la menținerea acreditării domeniului de doctorat „Inginerie chimică” în cadrul Școlii Doctorale a Universității „Petrol-Gaze” din Ploiești, organizată la Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă menținerea acreditării domeniului de studii universitare de doctorat „Inginerie chimică”, care se organizează în cadrul Școlii Doctorale a Universității „Petrol-Gaze” din Ploiești din Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie S.C. Quasar studio & Design — S.R.L. pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Wonderland” din municipiul Constanța, județul Constanța**

Având în vedere prevederile:

— art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;

— Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;

— Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 9 din 5.07.2023;

— Referatului de aprobare nr. 8.662 din 17.07.2023 pentru aprobarea proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie S.C. Quasar studio & Design — S.R.L. pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Wonderland”, cu sediul în municipiul Constanța, județul Constanța, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, din municipiul Constanța, județul Constanța,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie S.C. Quasar studio & Design — S.R.L. pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Wonderland”, cu sediul în Aleea Universității nr. 54, municipiul Constanța, județul Constanța, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2023—2024.

Art. 2. — Autorizația de funcționare provizorie conferă unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Wonderland”, cu sediul în municipiul Constanța, județul Constanța, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) S.C. Quasar studio & Design — S.R.L. din municipiul Constanța, județul Constanța, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și nedidactic pentru formațiunile de studiu școlarizate conform art. 1, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitate.aracip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată, în care se desfășoară activitățile de învățământ, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului Constanța, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Wonderland”, cu sediul în municipiul Constanța, județul Constanța, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar al Municipiului Constanța, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — S.C. Quasar studio & Design — S.R.L., în calitate de persoană juridică inițitoare, unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu program prelungit „Wonderland” din municipiul Constanța, județul Constanța, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar al Municipiului Constanța și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 23 august 2023.
Nr. 5.602.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

